

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4993

гр. София, 18.07.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 37
състав**, в закрито заседание на 18.07.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Славина Владова

като разгледа дело номер **6978** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 4 § 3 т. 2 от Договора за европейски съюз (Д.) във връзка с чл. 2 § 2 и чл. 4 § 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС) във връзка и с чл. 1 от ЗОДОВ.

Производството е образувано по искова молба на В. В. М. от [населено място] срещу Българска Н. Банка с предявени два иска, а именно с претенция за присъждане на обезщетение за:

1. претърпени имуществени вреди в размер на 8 627,97 лв., представляващи размера на законната лихва за забавено плащане на гарантирани влогове от 196 000 лв. за периода от 30.06.2014г. до 04.12.2014г. в резултата на твърдяно незаконосъобразно бездействие на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (К.);
2. претърпени имуществени вреди в размер на 112,91 щатски долара, представляващи курсовата разлика във валута, получена в резултат на повишаване на курса на валутата за периода на забавено изплащане, ведно със законната лихва върху всяка претендирана сума от датата на образуване на настоящото производство до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба ищцата твърди, че е претърпяла вреди в размер на законна лихва за забава за периода на забавено изплащане на гарантираното ѝ вземане от К.. Твърди, че причинената вреда се дължи на незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертаня срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО. Претендира се алтернативно незаконосъобразно бездействие по осъществяването на функциите на ефективен банков надзор. В исковата молба ищцата посочва, че е налице отправено преюдициално запитване по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], като счита,

че отправените въпроси по т. 3 – 8 са относими и към настоящото производство, като поради това иска спиране на настоящото съдебно производство до произнасяне на съда на ЕС по отправеното преюдициално запитване.

Съдия – докладчикът като се запозна с материалите по делото и за да се произнесе взе предвид следното:

При извършена служебна проверка настоящият състав установи, че по друго висящо пред Административен съд – [населено място], а именно адм. дело № 560/2016г., 8 състав, е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз с определение от 04.11.2016г., с което са зададени общо осем на брой въпроса, касаещи конкретния казус по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], но относими и към настоящото производство. Въпросите поставени в преюдициалното запитване на АС – [населено място] касаят тълкуването на разпоредбата на чл. 4 § 3 от Д. относно компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС, както и конкретни 6 въпроса свързани и с настоящия казус.

По преюдициалното запитване все още е образувано дело пред Съда на Европейския съюз, а именно дело С – 571/2016г., но все още не е налице произнасяне.

Видно от посоченото по – горе отправеното преюдициално запитване по 8 въпроса изцяло обхваща хипотезата на търсената от ищцата в това производство защита, тъй като се претендират вреди от нарушение на правото на ЕС, за което конкретен ред по българското законодателство не е предвиден.

Поради това даденото тълкуване на Съда на ЕС по преюдициалното запитване по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], следва да бъде съобразено от настоящия съд при постановяване на съдебното решение по настоящото дело. Доколкото съгласно чл. 633 от ГПК „Решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република Б.“, настоящият състав намира, че следва да бъде изчакано произнасянето на С..

Във връзка с изложеното и д

околкото и по настоящото дело се иска реализиране на отговорността на Държавата за нарушение на правото на ЕС и е с правно основание чл. 4 § 3 от Д., настоящият състав намира, че за преценката на това кой е компетентният съд да се произнесе по исквата молба и какъв е процесуалният ред, по който следва да бъде разгледана същата, както и по другите въпроси, по които е необходимо тълкуване и отправени с преюдициалното запитване, би следвало да се изчака постановяването на тълкуване на Съда на ЕС по преюдициалното запитване по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място], за образуването на което настоящият състав на основание чл. 155 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК прилага копие по делото, относно служебно известни на съда обстоятелства (посоченото определение по адм.д. № 560/2016г. на АС – [населено място] с отправеното преюдициално запитване е публично на сайта на АС – [населено място]).

Наличието на посоченото основание за спиране на настоящото производство не е в противоречие с Тълкувателно решение № 8/2013 от 07.05.2014г. на ОСГК на ВКС по т.д. №8/2013г., тъй като същото постановява, че при образувано тълкувателно дело пред ВКС, по обуславящ правен въпрос, производството по висящо дело може да се спре само в касационна инстанция. Посоченото тълкувателно дело постановява възможност за спиране само в касационната инстанция, не в първата или въззивната, но само в случай, че е образувано тълкувателно дело по обуславящ въпрос. Посоченото тълкувателно решение не касае случаите, когато обуславящият въпрос е

повдигнат с отправено запитване – преюдициално запитване - до Съда на Европейския съюз. В тази връзка тук приложима е разпоредбата на чл. 631 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК субсидиарно приложими на основание чл. 144 от АПК. Трайната съдебна практика, както на ВАС, така и на ВКС, освен това приема, че при наличието на отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз може да се спре не само делото, по което е отправено запитването, а и всички други дела с идентичен или сходен предмет, като спирането се постановява с отправянето на запитването, т.е. закона не предпоставя като условие за спирането наличието на вече образувано дело пред Съда на ЕС. (В този смисъл Определение № 9611 от 30.08.2016 г. на ВАС по адм. д. № 12128/2015 г., II о., докладчик съдията Д. Р. Определение № 14117 от 2.11.2011 г. на ВАС по адм. д. № 12431/2011 г., 5-членен с-в, докладчик съдията П. Г. Определение № 540 от 11.07.2011 г. на ВКС по т. д. № 1055/2011 г., I т. о., ТК, докладчик съдията М. К.). Това е логичното разрешение, тъй като да се приеме обратното, би означавало да се допусне постановяване на решение в противоречие с правото на ЕС.

Във връзка с горното съдът намира, че отправеното преюдициално запитване по определение от 04.11.2016г. на АС – [населено място], 8 състав по адм.д. № 560/2016г. до Съда на Европейския съюз се явява преюдициално по отношение на разрешаването на спора в настоящото производство. Поради това съдът намира, че производството по настоящото дело следва да бъде спряно до постановяването на тълкуване от Съда на Европейския съюз по отправеното преюдициално запитване (В този смисъл и определение № 6332 от 22.05.2017г. на ВАС по адм.д. № 5529/2017г. на ВАС).

Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че са налице предпоставките по чл. 631 ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 229 ал. 1 т. 4 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА съдебното производство по настоящото адм. дело № 6978//2017г. по описа на АССГ по исковата молба на В. В. М. от [населено място] срещу БНБ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: